

NEIX TEAdir, AL COSTAT DE L'AUTISME

El dia 2 d'abril de 2010 es va crear l'**Associació TEAdir de pares, mares, familiars i amics de persones amb Trastorn de l'Espectre Autista** (www.associacio-teadir.org). El naixement d'un nou de col·lectiu de pares, en aquest cas de persones vinculades d'una manera o d'una altra a l'autisme, no és perquè sí, sinó que respon a diverses raons. És que no existeixen al nostre país pares i familiars de persones amb autisme que s'hagin organitzat per a millorar la seva situació a nivell social, educatiu i terapèutic? De ben segur que sí, però el cert és que la nostra associació va néixer de la necessitat de representar a les persones que conviuen amb l'autisme, així com, i sobretot, als propis afectats, des d'una altra vessant que no havia estat fins al moment representada per cap associació existent (veure "Manifest del 2 d'abril de l'associació TEAdir" disponible a la xarxa).

L'associació TEAdir aplega sobretot a pares i familiars, així com a alguns professionals, de persones amb autisme que poden transmetre la importància d'entendre la persona amb autisme, no com a un conjunt de conductes mal apreses i que necessiten ser reeducades, sinó a com a un subjecte que presenta una sèrie de símptomes que li fan difícil el vincle social amb els altres però que escull, sent, rebutja, accepta, gaudeix, i pateix d'estar en un món que percep amb molta inquietud però en el qual es debat per ser-hi. Aquesta és la visió subjectiva, present en qualsevol ésser humà, que la nostra associació entén com una dimensió a preservar encara més en les persones amb autisme.

TEAdir ha crescut enormement en l'any i escaig que fa que la primera junta (integrada per Mar Calado, Neus Carbonell, Elizabeth Escayola i Iván Ruiz) es va constituir. En aquest temps s'han impulsat i sostingut diversos projectes:

- Un Grup de pares obert a qualsevol pare i mare interessat, que es reuneix mensualment i que

funciona com un espai de paraula per a compartir experiències en allò que representa conviure amb una persona amb autisme. En aquest grup de pares no s'alliçona a ningú, ben al contrari es dóna la paraula per a testimoniar de les experiències particulars de cadascun dels integrants.

La realització del documental *Unes altres veus. Una mirada diferent sobre l'autisme*. Es tracta d'un dels projectes més importants de l'associació en què pares, familiars i afectats directes de l'autisme testimonien de la seva experiència entorn a l'autisme i a l'aplicació del tractament psicoanalític a les dificultats dels seus fills i d'ells mateixos. Es preveu l'estrena del documental per al desembre de 2011 però ja es pot veure el trailer (<http://unesaltresveus.teidees.com/>) realitzat amb els donatius de moltes persones i entitats vinculades.

La inauguració de les primeres Colònies RESPIR per a nens amb autisme (<http://masuno2011.wordpress.com/colonies-d%C2%B4estiu-2011/>), que van tenir lloc a Les Feixes de Coaner (prop de Valls de Torruella) durant la darrera setmana de juliol de 2011. Per primera vegada a casa nostra, cinc nens vinguts de diversos llocs de Catalunya van poder beneficiar-se durant set dies d'un context terapèutic i de lleure a l'alçada de les seves dificultats i dels seus interessos amb cinc professionals que orienten la seva pràctica clínica des de la psicoanàlisi lacaniana. Els bons resultats d'aquesta experiència entre els nens i els pares que van participar fan pensar que TEAdir podrà continuar impulsant aquestes colònies de manera regular.

- Una campanya de recollida de signatures en contra de la "Proposición no de ley para la mejora de la atención de las personas con autismo", que va ser aprovada l'11 de gener al Congrés dels diputats. Més de 2000 signatures

i suports de desenes d'entitats vinculades va servir per a aturar el text d'aquesta PNL tal i com s'havia presentat i sensibilitzar als diversos representants polítics de la necessitat d'explicitar en aquests tipus de textos vinculants la necessària atenció cap a la pluralitat de tractaments de l'autisme existent en el nostre país així com cap al dret democràtic dels pares d'escollir-los. La mobilització que TEAdir va produir entre els diferents professionals implicats i les persones directament afectades va expressar el ferm rebuig al fet que una metodologia concreta de tractament (en aquest cas els mètodes cognitiu-conductuals) s'imposi per sobre de les altres fins al punt d'esborrar-les del mapa, una mapa complex però enriquidor, de què gaudeix el nostre país.

A més de ser la nostra associació un col·lectiu que vetlla per un espai social que tingui en compte la subjectivitat de les persones amb autisme i els seus familiars -no suficientment representat i fins i tot amenaçat per les accions i iniciatives d'altres entitats-, TEAdir no es presenta en contra de ningú sinó a favor d'una altra manera d'entendre i tractar l'autisme, aquella que representa la psicoanàlisi, tal i com és aplicada avui en molts centres i institucions d'arreu del món. Allò que el pare, la mare, el professional que atén a la persona amb autisme, allò que ella mateixa té a dir disposa d'un lloc a la nostra associació. La validesa i eficàcia de la psicoanàlisi en el tractament de l'autisme de les persones que representem va fer associar-nos doncs ara fa més d'un any, no per a imposar una visió única de l'autisme sinó per a escoltar i transmetre el que cada persona afectada té de més genuí a dir.

Iván Ruiz
President de TEAdir

POBRES NENES, DONES POBRES

UNA HISTÒRIA EN FEMENÍ A LES
CASES DE MATERNITAT
I DE CARITAT BARCELONA

**Montserrat Alay Suárez i
Marcel Poblet Romeu**

Llibres de Matrícula, 2010. Calafell

Quan s'explica història sempre hi ha una part que queda ignorada. La història de les dones sempre ha estat poc coneguda. Aquest llibre intenta esbrinar la marginació patida per moltes dones a l'època de la industrialització i en conseqüència la dificultat d'accedir a una preparació.

La pagesia deixava el camp i anava a la ciutat per aconseguir millorar la seva situació. Moltes dones trobaven feina en pèssimes condicions a les indústries, condicions que si ja eren dolentes pels homes, encara ho eren més per a les dones. Moltes d'elles al ser mares i veure que les criatures les havien de mantenir en unes condicions de molta pobresa, les deixaven en institucions com la Casa de la Maternitat.

Altres dones miraven d'ajudar als ingressos familiars fent de "dides" i anaven del camp a la ciutat per alletar fills-es de famílies benestants.

Algunes dides les llogaven des de les institucions, per alletar els nens i nenes de la Casa de Maternitat.

La mainada institucionalitzada, que eren alletada per una dida i aconseguia sobreviure, era afortunada perquè podia anar a escola i aprendre un ofici si era noi, tot i que després estaven destinats a ser mà d'obra barata. Les noies però tenien com a destí un sol ofici, el de minyona.

Aquesta obra ens descriu la dificultat per a una bona part de dones de sortir de la pobresa. Estaven dins d'un cercle viciós.

Hem de estar en alerta per a no repetir la història.

Carne Gisbert i Otxoa

EAP Mataró

**SENSE ÀNIM DE LUCRE
PER QUÈ LA DEMOCRÀCIA
NECESSITA LES HUMANITATS**

Martha C. Nussbaum

Editorial Arcàdia

Realment a les nostres escoles i Instituts s'educa per a ser persones actives i crítiques? O s'està preparant per a la competitivitat?

Sembla que més aviat s'està deixant de banda el sentit de la justícia, el pensament crític, l'empatia, o la comprensió de les emocions i els sentiments, el posar-se en el lloc de l'altre. L'estudi demostra que s'està deixant l'educació intel·lectual i cultural per l'educació del benefici propi, l'economia o per la tecnologia, la ciència de les arts industrials.

La situació actual, convida a replantejar-nos el tipus de valors i pràctiques educatives per tal d'aconseguir educar en la responsabilitat i la consciència democràtica.

Aquest assaig reflexiona sobre el perill de deixar morir les humanitats a la nostra societat i en fa una gran defensa.

Carne Gisbert i Otxoa

EAP Mataró

**CINEMA I PAU
FUNDACIÓ PER LA PAU**

Aquesta vegada la ressenya, és d'una exposició que està pensada especialment per a l'alumnat de secundària.

L'exposició va acompanyada d'unes fitxes didàctiques i a través d'unes pel·lícules fan una aproximació i reflexió a l'entorn de la violència. Consta de 8 mòduls de 2m d'alçada i 80 cm de diàmetre. Cal tenir un espai de 45 m2 i té un cost de lloguer.

La violència està present en el nostre entorn i és bo ser-ne conscient i identificar-la. Hi ha violència masclista, terrorisme, militar, assajament... Tota violència té

unes causes i cal aprendre a evitar-la, que sapiguem saber on és i què es pot fer des d'una actitud individual i social.

Si voleu informar d'aquesta exposició al vostre centre, heu de facilitar el contacte amb: Virginia Garzón. Fundació per la Pau. vgarzon@fundacioperlapau.org
Telèfon: 93 302 51 29.

Enllaçant amb el tema de l'exposició adjunto una relació de: **24 Pel·lícules de PAU** agrupades per diferents temes.

Crítica i anàlisi de la violència

Haz lo que debas, d'Spike Lee.1989.

El Bola, d'Achero Mañas.2000.

South Park: más grande, más largo y sin cortes, de Trey Parker.1999.

Dogville, de Lars von trier,2003.

Conflictos Armats (i oblidats)

En tierra de nadie, de Danis Tanovic.2001.

Hotel Rwanda, de Terry George i Keir Pearson.2004.

La chaqueta metálica, d'Stanley Kubrick.

El descontrol de les armes

El senyor de la guerra, d'Andrew Niccol.2005.

Trece días, de Roger Donaldson.2000.

Hiroshima, de Mori Nakazawa.1983.

En tierra hostil, de Kathryn Bigelow,2009.

Fer front a la militarització

Nacido el cuatro de julio, d'Oliver Stone.1989.

Escuela de genios, de Martha Coolidge.1985.

Europa Europa, d'A Gnieszka Holland.1990.

Senderos de gloria, de Stanley Kubrick,1957.

Prevenir l'aparició del terrorisme

World Trade Center, d'Oliver Stone.2006.

Paradise Now, de Hany Abu-Assad.2005

En el nombre del padre, de Jim Sheridan.1993

La no violència és el camí

Gandhi, de Richard Attenborough,1982.

The boxer, de Jim Sheridan, 1997.

Los educadores, de Hans Weingartner.2005.

Construir una cultura de pau

Oriente es Oriente, de Damien O'Donell. 1999.

llibres

Ciudad de Dios, de Fernando meirelles i Kátia Lund.2002.

La vida secreta de las palabras, d'Isabel Coixet.2005

Aquest llistat de pel·lícules que em van facilitar a la Fundació per la Pau, les podeu trobar a la pàgina web <http://www.edualter.org/material/pau/paz/.htm>, acompanyades de les corresponents guies didàctiques.

Espero que us sigui d'utilitat.

Carme Gisbert i Otxoa

EAP Mataró

ENSEÑAR EN LA SOCIEDAD DEL CONOCIMIENTO

REFLEXIONES DES DEL PUPITRE

J. Marín, R. Barlam, C. Oliveres

Editorial Horsori.

Cuadernos de Educación, nº63

Els autors d'aquest llibre són professors de secundària en actiu i participen en entorns universitaris per al desenvolupament i promoció de les eines informàtiques en l'educació.

El llibre parla de la diferent aproximació dels adults i dels joves a la tecnologia informàtica, de la naturalitat amb què els "nadius digitals" utilitzen aquestes eines mentre que per als adults i "immigrants digitals" es fa difícil l'accés a un terreny que ha crescut massa per a albirar abastable en un context d'aula. De la perplexitat amb què sovint ens adonem de les diferents expectatives que tenien respecte a l'ús d'aquestes eines els professors i els alumnes i de perquè en massa ocasions, aquest tema es converteix en una altra bretxa en la comunicació entre adolescents i adults. Es tracta la relació educativa entre alumnat i professorat recollint principis psicopedagògics imprescindibles i teories psicològiques bàsiques, com la de les intel·ligències múltiples de Gardner, i alguns capítols es dediquen específicament a recordar la importància que tenen els esmentats principis en aquesta relació.

Aquest llibre s'organitza en deu capítols

dedicats a diferents temes d'actualitat en la conjunció d'educació i tecnologia informàtica: el concepte d'intel·ligència, l'ús de les xarxes socials, els llibres de text digitals, els ordinadors portàtils, les presentacions multimèdia, el potencial de videojocs i simuladors, com iniciar un canvi al centre per a incorporar aquestes metodologies, etc.

Cada capítol s'aborda des de l'experiència en l'àmbit educatiu dels autors i ofereix exemples i propostes educatives amb recursos informàtics per a treballar-los dins l'aula. Per al contingut tractat en cadascun d'ells, s'ofereix al final de cada capítol una acurada selecció de recursos en forma de lectures, vídeos o propostes digitals que permet profunditzar sobre el tema i que estan actualitzats, la majoria, a desembre de 2010.

Per a aquests autors, l'important de l'ús de les tecnologies informàtiques a l'aula és el profit que se'n pugui obtenir des d'una visió àmplia, que supera les fronteres de l'àrea en que s'utilitza: ha de permetre l'accés a la informació i la gestió d'aquesta per a produir aprenentatge significatiu. I aquest es produirà més fàcilment si la proposta que es realitza als alumnes és atractiva.

Donen una opinió fonamentada dels punts forts i febles de la política educativa en aquest tema en diferents països, del paper de les editorials, de la necessitat de canvi en la metodologia docent, i d'altres temes a partir d'un coneixement directe del treball a l'aula i dels recursos informàtics disponibles amb una visió crítica, lúcida i realista dels avantatges i les dificultats que poden comportar. I fan una aposta explícita per la introducció de la metodologia AICLE (aprenentatge integrat de continguts i llengua anglesa).

En definitiva, és un llibre que pot facilitar al professorat instruments per a comprendre millor l'aproximació que fa l'alumnat a l'ús de la tecnologia informàtica, animar-lo a experimentar a l'aula a partir de les múltiples propostes que fan els autors i facilitar el procés educatiu i el grau de satisfacció de tots els implicats en l'aprenentatge.

Anabel Esteban

EDUCACIÓN MATEMÁTICA EN CONTEXTO: DE 3 A 6 AÑOS

Angel Alsina

ICE Univ. Barcelona. Horsori Editorial.

Barcelona 2011

Aquest any s'ha editat el present text, interessant reflexió sobre l'ensenyament de les matemàtiques en el Segon Cicle de l'Educació Infantil. Està orientat essencialment a mestres i docents de didàctica d'aquesta etapa escolar, comptant amb el respecte que professen envers les necessitats dels infants per aprendre matemàtiques.

El plantejament del llibre parteix de la necessitat d'atendre situacions d'aprenentatge relacionades amb contextos de la vida quotidiana. Parteix de la base que la matemàtica és un procés de pensament creditor de ser estimulat a l'edat de 3 a 6 anys. Tanmateix, també reconeix la necessitat d'habilitació del personal docent d'Educació Infantil per a actualitzar els seus coneixements en aquesta matèria, tan a nivell disciplinari com didàctic, per ensenyar matemàtiques a les primeres edats, sobretot, després de la implementació dels currículums orientats a l'adquisició de capacitats i competències. La proposta educativa de l'autor s'orienta a contextualitzar els continguts del coneixement matemàtic amb la intenció de facilitar a l'alumne l'accés al pensament amb estratègies vinculades als seus referents personals, socials i emocionals.

El context és definit com la situació particular que explica diverses accions entreligades en funció d'una intenció. Aquest context pot ser interpretat de maneres diferents, fet que facilita la construcció del coneixement personal. Aquesta versatilitat comprensiva permet bastir la (re)construcció del propi coneixement.

En el volum que descrivim se'ns compara la Piràmide de Nutrició Saludable (SENC, 2004), tant difosa en els darrers temps, amb una Piràmide d'Educació Matemàtica que l'autor proposa per a jerarquitzar les essències del pensament matemàtic. Aquest piràmide tindria a la base les situacions quotidianes i la matematització de l'entorn. En un segon estadi es plantegen els recursos manipulatiu amb diversos materials, segueix amb els recursos lúdics, els literaris (narracions, endevinalles i cançons), els recursos tecnològics, fins al llibre de treball, pròpiament dit.

Llibres

Entre les referències tòriques anteriors en què es fonamenta, introdueix el concepte d'Educació Matemàtica Realista (EMR, aportada per Freudenthal al 1991) on s'aposta per l'ús dels contextos com a vehicles de creixement entre el concret i l'abstracte. És en aquest punt on es defineixen els 6 principis fonamentals en l'aprenentatge de les matemàtiques que actualment identifica Alsina (2009): Activitat, Realitat, Nivells, Reinvençió guiada, Interacció i Interconnexió.

El llibre obre les portes a la imaginació i la creativitat dels docents per portar a terme la didàctica de la matemàtica de 3 a 6 anys. En aquest sentit, els 4 primers capítols corresponen als blocs de continguts matemàtics que es treballen a les primeres edats:

- Raonament lògic-matemàtic
- Numeració i càlculs (amb anàlisi de dades)
- Geometria
- Mesura

En totes les situacions didàctiques hi podem trobar propostes explícites de treball per a identificar els atributs comptables de l'entorn. Entre les múltiples propostes que hi podem trobar, se'ns parla de comptar arbres al parc, reconèixer elements quantificables en els gegants del poble, fer comparatives en diferents mesures (fils de llana, alçada dels alumnes), ponderació comparativa dels volums i capacitats amb caps que han portat de casa seva i una llarga llista d'elements a utilitzar amb l'objectiu primari del tractament matemàtic de l'observació de la realitat.

El darrer capítol presenta un enfoc globalitzat de l'educació matemàtica a l'etapa infantil. Permet establir bases per a comprendre les relacions matemàtiques amb altres camps del coneixement i les relacions de les matemàtiques amb l'entorn.

Aquest llibre anima als professionals de l'educació infantil a inserir funcionalment l'ús i la pràctica de la matemàtica en situacions d'aprenentatge dins dels contextos de la vida quotidiana. Està inspirat en la idea i la intenció que els/les mestres del 2n Cicle d'Educació Infantil tinguin més eines per ajudar als alumnes a ser persones ma-

temàticament més competents.

El treball que us presentem també pot ser de gran utilitat per a tots els especialistes d'atenció a la diversitat que han de crear estratègies d'ensenyament-aprenentatge per tal de dotar de bases sòlides els alumnes amb barreres a l'accés als aprenentatges, tot i que en el llibre no s'hi fa cap menció explícita. Hi ha una gran varietat i riquesa d'idees i propostes pràctiques de les què podem extreure'n material a l'hora de proposar les adaptacions i ajustos metodològics amb l'alumnat que sol ser objecte de les demandes procedents dels centres educatius. S'obre, per tant, un nou repte per al col·lectiu de psicopedagogs per a endinsar-nos en un camp malauradament poc explorat.

Jaume Forn i Rambla

Psicopedagog
de l'EAP B-27 de Montmeló

Informació d'una nova prova psicomètrica: TEST TEME

Test de Metodologies d'Estudi, basat en els estils personals
Manual tècnic i d'aplicació amb propostes de millora
Barcelona. ISEP. Edició bilingüe català/castellà

Aquest test és el resultat del treball d'un equip de cinc especialistes coordinat per Joan Riart i Vendrell.

Presenta, com a finalitat, el registre dels estils d'estudi, estratègies positives de treball i defectes habituals de cada grup-classe.

Es tracta, per tant, d'una eina fonamental dins de l'òptica de l'acció tutorial i el seguiment de les tècniques d'estudi i les metodologies emprades per l'alumnat. Per bé que està destinat essencialment a l'alumnat de l'Educació Secundària Obligatòria, pot ser de gran utilitat per al professorat del Cicle Superior d'Educació Primària, igual que per accions orientatives pròpies del Batxillerat. Al marge d'aquests destinataris, tot el col·lectiu de psicopedagogs, psicòlegs escolars i professorat universitari es pot veure beneficiat pel treball, a l'hora que facilita

eines d'actuació per a la millora i perfeccionament de l'operativitat funcional de tot l'alumnat, dins de l'aula i fora d'ella.

Està estructurat en 3 subtest:

1. TEE (Test d'Estils d'Estudi). És auto-aplicable i auto-correctible. Consta de 39 preguntes, amb 4 opcions de resposta, referides a 18 aspectes d'estudi.
2. EPT (Estratègies Positives de Treball i Estudi). És auto-aplicable i auto-correctible. Consta de 36 preguntes, amb 2 opcions de resposta, referides a 18 camps d'estudi.
3. EDG (Enquesta de Defectes de Grup). És auto-aplicable i va destinat als docents que han de registrar els defectes habituals de les Tècniques de Treball dels grups-classe. Consta de 20 preguntes amb 5 opcions de resposta que permeten fer l'estadística de la proporció d'alumnat que presenta algun defecte.

De les informacions tècniques que se'n destaquen, cal fer esment d'una alta fiabilitat estadística amb errors típics inferiors al 0.01 o 0.05, una validesa contrastada i ajustada a la normalitat.

A la prova EDG s'hi estableixen referents estadístics d'utilitat comparativa per a docents.

Tenim a les nostres mans, per tant, un instrument que pot ser de gran valor si volem racionalitzar i operativitzar esforços tutorials, amb la intenció de donar cobertura als treballs de tècniques d'estudi que es fan als diferents cicles i cursos de l'Educació Primària i la Secundària Obligatòria.

Seria, per tant, oportú que als nostres centres educatius -sobretot als instituts-comptéssim amb instruments objectius de mesura sobre l'eficàcia de les tasques orientades a l'aprofitament de l'esforç, tant de l'alumnat com del docent que només pretenen la millora dels estils i estratègies d'estudi en la col·lectivitat educativa.

Jaume Forn i Rambla

Psicopedagog
de l'EAP B-27 de Montmeló

CARTES I POEMES DES D'UNA CADIRA

Josep Calderón

Estem segurs que cap dels professionals que llegeixen aquesta revista són insensibles quan toca valorar o treballar amb un infant que presenti dificultats. I estem segurs que tots som conscients del patiment dels seus pares, de les seves esperances truncades, de la preocupació sobre com es podrà defensar davant els altres, com viurà amb la seva diferència i, a més, de l'angoixa pel futur del seu infant si ells no hi són.

Però tot i que siguem molt imaginatius i sapiguem posar-nos al seu lloc, mai podrem arribar a la incertesa i les angoixes que ells han passat. A la frustració d'esperar una festa i acabar amb una tragèdia.

I aquest llibre ens acosta a aquesta vivència, íntima, personal, punyent. Però ens hi acosta amb tota la delicadesa i sensibilitat, posant-nos la pell de gallina i amb un encongiment de cor permanent. I el trufat de poemes el fan encara més sensible i íntim.

Cartes i poemes des d'una cadira, la cadira en la que va seure durant tres mesos, en Josep, el pare d'en Marc, al costat de la incubadora a la UCI de neonats d'un hospital. Mesos en els que va escriure aquestes cartes i poemes.

Llibret del tot recomanable per facilitar-nos aquest saber "posar-nos al lloc de", des d'una tendresa extraordinària. També hi veurem descrit l'evolució del diagnòstic que es va dibuixant i definint poc a poc fins a l'etiqueta final: paràlisi cerebral. I el pare escriu: "...no ho havíem pensat així, encara no havíem calibrat la importància de les possibles afectacions del nostre petit i aquell nom ens va caure com una gerra d'aigua freda...vam tornar en silenci cap a casa sense poder dirigir-nos ni una paraula entre nosaltres".

I també és un càntic als i a les professionals, als bons i bones professionals que han trobat al llarg dels dos anys que fa que va néixer en Marc. Però també una denúncia als sistemes rígids administratius, als professionals poc sensibles: als que no tre-

ballen amb persones sinó amb objectes.

I no em resisteixo a reproduir unes línies de la contraportada del llibre: "No facis cas del que et diguin i intenta mirar més enllà de la superfície. No hi veus res més? Esforça't. Sigues tu qui el mira atentament. Sigues tu qui li pares l'atenció necessària per sentir-lo. Sigues tu qui li ofereixes el teu braç per a què es recolzi. Desperta en tu l'esperança i...espera un temps, i veuràs. Tots tenim un motiu pel que superar-nos, el meu es diu Marc".

Pensem que cal llegir-lo perquè ens pugui ajudar a veure amb uns altres ulls, els pares dels nostres infants amb dificultats d'aprenentatge.

Joan Agelet

Nota:

El llibre es pot adquirir a: <http://www.bubok.es/llibres/203193/Cartes-i-poemes-des-duna-cadira>

Els beneficis de l'autor aniran destinats a una associació de paràlisi cerebral sense afany de lucre.

